

Comunicat dels convocants del Bloc Llibertari, davant els fets ocorreguts en la manifestació del primer de maig de 2014 a Barcelona

La major crisi capitalista després de 1929, és a dir, el major atac dels amos a les nostres vides després de la segona guerra mundial crea una situació de mort lenta, de depressió individual i col·lectiva, de misèria material i emocional, i també de ràbia, que s'estén en cada vegada parts més grans de la població.

En aquest context, el conflicte social i les seves manifestacions sorgeixen de tots els porus del cos social. Des de Rio de Janeiro fins a Atenes, des de Sarajevo fins a Londres, els carrers cremen. No és una qüestió de la iniciativa d'una o d'una altra sinó una condició social generalitzada, generada per les tensions que creen les decisions i les polítiques dels amos d'aquest món.

La qüestió per a les que lluiten contra la barbàrie dominant és organitzar aquesta ràbia generalitzada, dotar-la dels mitjans pràctics i teòrics per a ser més eficaç en la lluita contra l'explotació i la misèria, i així crear la possibilitat d'un món de llibertat i igualtat. Ara és el moment de l'acció; ara és el moment d'organitzar i generalitzar el conflicte; ara és el moment de deixar de respectar les lleis i les normes que legitimen i garanteixen les violacions quotidianes imposades pel capital i els seus aliats polítics.

Només els que són còmplices de l'espoli de l'Estat i del capital en les nostres vides, o els que tenen tanta por que no poden assumir la gran tasca d'organització del procés revolucionari que la societat necessita, poden emetre «condemnes de la violència», sigui quina sigui, o caracteritzar els atacs als bancs i a la policia com a «vandàlics» o criminals. Només els que posposen eternament el moment de la insurrecció de les esclaves, les oprimides d'aquest món, intenten desvincular-se de les barricades que s'aixequen cada vegada més als carrers. Si no és ara, quan?

Evidentment, la necessitat immediata de crear esdeveniments col·lectius i socialitzats de resistència, sense el permís dels nostres adversaris, no equival a dir que «tot s'hi val» i que qualsevol acte i moment d'atac són oportuns. «La improvisació ens ha costat molt cara», deien les nostres companyes, en aquestes mateixes terres que trepitgem nosaltres, i tenien tota la raó. Cal deixar enrere l'espontaneïtat i l'adoració a l'atac individualitzat, sense tenir en compte els altres o les conseqüències. Cal prendre'ns els nostres deures i els nostres desitjos més seriosament.

I això és veritat tant per a la manifestació a Barcelona del primer de maig com per a qualsevol altra ocasió. No condemnem cap acte de resistència i defensem la seva legitimitat ètica i política. No ens desvinculem mai d'aquests actes, però podem qüestionar estratègies i tàctiques, si considerem que aquestes són equivocades. I això ho fem tant per a la manifestació del primer de maig com per a totes les ocasions d'aixecaments col·lectius que vénen, que segur vindran. Per la nostra part, creiem que no hem sabut canalitzar la ràbia imperant, fins al punt de veure'ns superades per la situació. Atribuïm aquest fet a la nostra manca de capacitat organitzativa interna, en la qual hem de treballar per, en el futur, estar a l'altura de les circumstàncies.

Com a convocants del Bloc Llibertari, seguirem treballant per promoure l'autodefensa

social i col·lectiva, que és també una de les llavors de la societat que volem crear, basada en la solidaritat, l'horitzontalitat i el suport mutu, contra els dictàmens de l'Estat i del capital. No hi ha dubte que les que cauen en les mans dels nostres enemics, incloses les detingudes en aquesta última manifestació, tenen el nostre ple suport. Exigim el seu alliberament, perquè la lluita per la llibertat no és un delicta només seu, sinó que és ho de totes nosaltres.

Per la revolució social. Per la llibertat .